یادداشت

الزامات هفته وحدت اسلامی

بهمن دهستانی| هفته وحدت اسلامی از ابتکارات و مناسبت‌های برآمده از ایمان انقلاب اسلامی به اتحاد جهان اسلام است. در باور و فرهنگ تشیع تلاش برای وحدت و حفظ انسجام اسلامی و پرهیز از شکاف و فروپاشی جوامع اسلامی ریشه در مجاهدت‌های امیرمؤمنان(ع) پس از رحلت رسول خدا(ص) دارد و توسط امام معصومین(ع) تداوم یافته و نوعی ضرورت مذهبی تلقی می‌شود.

از این رو وحدت اسلامی مسئله‌ای تازه برآمده در دوران معاصر نیست و ریشه‌های روشن اعتقادی و قرآنی دارد و سیره قطعی اهل بیت(ع) به شمار می‌رفته است.

آیه شریفه «وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا» در سوره آل عمران در صدر مستندات قرآنی وحدت اسلامی قرار دارد و به مثابه یک قاعده شهرت یافته است.

قرآن کریم تفرقه و اختلاف را یکی از بدترین عذاب‌ها برای جوامع اسلامی دانسته و در آیه۱۰۵ سوره آل عمران می‌فرماید: «مانند کسانی که تفرقه افکندند و اختلاف کردند، بعد از اینکه به آن‌ها بینه داده شد، نباشید و برای آنان عذاب بزرگی است».

در آیه۶۵ سوره انعام یاد آور می‌شود: «بگو او تواناست که از بالای سرتان یا از زیر پاهایتان عذابی بر شما بفرستد، یا شما را گروه گروه به هم اندازد و دچار تفرقه سازد» و عذاب بعضی از شما را به بعضی دیگر بچشاند».

روایات نبوی در زمینه ضرورت اجتماع میان مسلمانان و دوری از افتراق فراوان است و اساساً امت اسلامی به عنوان حاصل تربیت آیین رسول خاتم(ص) بدون اتحاد و همگرایی هیچ جذابیت و امتیاز و الهام‌بخشی نخواهد داشت.

رهیافت‌های دینی در تعریف مبانی نظری وحدت اسلامی در قرآن و عترت همواره نویازمند مراجعه و بررسی است، چرا که آموزه‌های اهل بیت(ع) در این زمینه ناظر به حقایق و جنازه‌یابی، پیکرهای مطهری از شهدا و واقعیت‌های جاری در ساخت و ساخت حیات انسان و جامعه است. مرجعیت قرآن و عترت برای هدایت امت اسلامی یک اصل مسلم اعتقادی است و بدون تمسک به آن‌ها بروز بن‌بست از چالش‌های موجود در مسیر رشد مسلمانان ممکن نخواهد بود.

اکنون در شرایطی که مناسبات شیعه و سنی به عنوان ارکان شکل دهنده امت اسلامی از مشکلات و کاستی‌ها و مسائل حل نشده‌ای رنج می‌برد بهترین راهکار برای فائق آمدن بر آن‌ها بازگشت به قرآن و عترت است.

به نظر می‌رسد هفته وحدت اسلامی فرصت مناسبی برای بازخوانی جامع آموزه‌های اهل بیت(ع) درباره وحدت اسلامی و تقریب پیروان مذاهب اسلامی باشد. در دوره معاصر پندارها و رفتارهای نهادینه شده متعددی در میان مذاهب و جوامع اسلامی وجود دارد که به‌طور جدی همگرایی و همبستگی صمیمانه و صادقانه را غیرممکن ساخته است.

واقعیت آن است ایجاد اعتماد میان اجزای امت اسلامی و نزدیکی دل‌ها است که می‌تواند وحدت را محقق و پایدار کند. اکتفا به برنامه‌های نمادین و تشریفات مرسوم، سال‌ها است ناکارآمدی خود را اثبات کرده و در این حوزه نیازمند گام‌های تازه و ابتکارات نوین هستیم. شناخت و تفاهم مقدمه هر وحدت و تقریبی میان پیروان مذاهب است و بدون گفت‌وگو، مناظره و مذاکره راهی به شناخت و تفاهم فراگیر باز نمی‌شود. مناظرات میان بزرگان و اندیشمندان مذاهب یک سنت علمی در تمدن اسلامی است که نه‌تنها توجه و به‌روزسانی است و احیای آن در قالب‌های نوین می‌تواند دستاوردهای تازه‌ای نصیب جهان اسلام کند. تقریباً راه‌پرفایده‌ای جز گفت‌وگو و مناظرات ملتزم به آداب و اخلاق علمی برای زدودن کینه‌ها و سوءتفاهم‌ها در شرایط فعلی جوامع اسلامی به‌نظر نمی‌رسد.

بازنشر

گفت‌وگو با سیدرضا مؤید

گاهی یک بیت تأثیرش از یک کتاب بیشتر است

مهرماه ۱۳۹۶ روزنامه قدس گفت‌وگویی با سیدرضا مؤید داشت که به‌بهانه درگذشت این شاعر آیینی بخش‌هایی از آن را با هم دیگر مرور می‌کنیم.

وظیفه شعر آیینی چیست؟

گاهی یک بیت تأثیرش از یک کتاب بیشتر است و این بستگی به نظر شاعر و انگیزه او دارد؛ گاهی برای گریاندن و اشک و آه مردم است و گاهی گنجاندن مطالب و سیره اهل بیت(ع) هم مورد نظر است تا تأثیر اجتماعی بیشتری داشته باشد. ما به هر دو گونه شعر آیینی که هم به تحلیل مقام اهل بیت(ع) از منظر مدح و مرثیه و هم شعر تحلیلی که به بررسی سیره و زندگی و معارف اهل بیت(ع) بپردازد احتیاج داریم، اما بستگی به خود شاعر دارد که در کدام مواقع صلاح بداند شعر در مقام تحلیل و یا در مقام تحلیلی بسراید. باید به این نکته هم توجه کنیم که مدح اهل بیت(ع) به نوعی پرداختن به سجایای اخلاقی و همان سیره ائمه اطهار و معصومین(ع) است و از منظری دیگر این دو از هم تفکیک‌ناپذیرند.

گاه برخی انحرافات هم در شعر آیینی و هم در عزاداری‌ها به وجود می‌آید. آیا وظیفه پیشکسوتان نیست تذکر داده و از آن جلوگیری کنند؟

گوش شنوا کو؟ ما تذکرات لازم را می‌دهیم اما متأسفانه برخی جوانان آنقدر در نزدیکی با نوگرایی هستند که اصل مطلب را در نوگرایی مضمونی خویش مسخ می‌کنند. حتی گاهی مثلاً مقام حضرت ابالفضل(ع) را از مقام امام حسین(ع) بالاتر می‌دانند. برخی جوانان تازه‌وارد به فضای ادبیات آیینی متأسفانه این‌گونه انحرافات در مدایح و مراثی اهل بیت(ع) را به نوعی نوگرایی می‌دانند و متأسفانه مخاطبان آنان هم اکنون بزرگ‌ترین و بهترین جاذبه شعر آیینی مشهد، انجمن شعر رضوی حرم مطهر امام رضا(ع) است؛ البته انجمن‌ها و محافل بسیار جذاب دیگری نیز توسط شاعران و مداحان اهل بیت(ع) در مشهد همواره به صورت سنتی برگزار می‌شود.

عنوان جاذبه برای مشتاقان ادبیات اهل بیت(ع) مطرح باشند؟

اهل بیت(ع) را به نوعی نوگرایی می‌دانند و متأسفانه مخاطبان آنان می‌کنند.

آیا هیئت‌ها و محافل شعر آیینی می‌توانند مانند محافل شعر قدیم به

طلب
اثناء بغیر
استحقاق
خور

انتظار ستایش داشتن، بی آنکه استحقاقش را داشته باشی، حماقت است.

خداوند متعال بندگان غیر تمند خویش را دوست می‌دارد.

دیدگاه

شاعر مذهب و انقلاب

محمد کاظم کاظمی| بزرگ شعر مذهبی خراسان درگذشت؛ شاعری که نزدیک به نیم قرن در شعر این سرزمین حضور داشته، آن هم حضوری برزنگ. او شاعری بود که قریحه ادبی اش را وقف سرایش شعرهایی برای بزرگان دین و مناسبت‌های مذهبی کرد، ولی با این ویژگی که در همین شعرهای مذهبی نیز نیم‌نگاهی به مسائل سیاسی و اجتماعی عصر خویش داشته است.

نباید انکار کرد شعر مذهبی سنتی ما تا حدود نیم قرن پیش، از اجتماع، انسان و مسائل او بریده و به مدح و منقبت بزرگان، آن هم به صورت تحلیل‌وار اختصاصی یافته بود که نتیجه‌اش هم ستایش‌های کلی و کلیشه‌ای معصومان برای انسان‌های عصر و بهره‌گیری از معارف دین و سیره و روش زندگی بزرگان، در این شعرها غایب بود. این گرایش تا همین اکنون هم کمابیش در شعر مذهبی ما دیده می‌شود.

اما در مقابل این گرایش، گروهی از شاعران هم بودند که با تأثیرگیری از آموزه‌های انقلابی متفکران و مصلحان دینی، به شعر مذهبی با رویکردی سیاسی و اجتماعی عنایت نشان دادند. این چیزی است که از چند سال پیش از پیروزی انقلاب اسلامی، در حلقه‌های شاعران مذهبی و در عین حال انقلابی و اهل مبارزه به روشنی هویدا است، به‌ویژه در شعر همین مشهد. یکی از شاعرانی که با این گرایش پای به میدان می‌گذارد، سید رضا مؤید است. تا جایی که من مطالعه کرده‌ام کمتر شعری از ایشان می‌توان یافت که از اشاره‌هایی به مسائل روز خالی باشد. او نه تنها در شعرهای عاشورایی که حتی در آثاری که به مناسبت اعیاد و جشن‌های ولادت سروده شده و کمتر وجوه سیاسی و اجتماعی دارد، از این مضامین و موضوعات غافل نیست، چنان‌که در این شعر به مناسبت سالگرد مبعث حضرت رسول اکرم(ص) می‌بینیم.

بعثت خاتم‌النبیین است

روز ناموس و غیرت و دین است
روز در هم شکستن بت‌هاست
روز سرکوبی شیاطین است

ملاحظه می‌کنید که شاعر به سبک اغلب شاعران مذهبی سرای قدیم ملائمتی گوید «ساقیا برخیز و بیاله بده که بعثت حضرت رسول رسید و گل‌ها و شکوفه‌ها باز شد و مرغان در چمن به نوا درآمدند» و از این قبیل سخنانی که در بسیاری از شعرهای مذهبی یکی دو قرن اخیر رایج بوده است. او حتی این عید را هم روز در هم شکستن بت‌ها و سرکوبی شیاطین می‌داند. جالب اینکه در نظر شاعر، وظیفه انسان مسلمان در این ایام نیز نه فقط نشاط و شادمانی است، بلکه

اندر این عید پاک اسلامی
آن مسلمان سزای تحسین است
که بکوشد علیه جهل و فساد
وآن ستمگر که دشمن دین است

نکته جالب دیگر این است تصویری هم که شاعر از حضرت پیامبر ترسیم می کند، یک شخصیت دست‌نیافتنی نیست که به‌قول جمال‌الدین اصفهانی شاعرهای از پر سرده باشد و بارگاهش قبه عرش و مسندش ورای افلاک باشد و هر آنچه سمت حدوث دارد، در نزد او خاشاک، نه، او کسی است که برای دفع ستم آمده و با تهدستان هم‌غذا می‌شود:

چون محمد برای دفع ستم
مرد شایسته‌ای به پا خیزد
با سپاه عدالت و تقوا
بهر پیکار اشقیا خیزد
با تهیدست هم‌غذا گردد
با ستمکار در غا خیزد

شاید ذکر است، سیدرضا مؤید در حالی در ۷۰سالگی از دنیا رفت که از ۱۷سالگی وارد دنیای سرودن شده بود. علاقه‌ای به شهرت و شاعر شدن نداشت و تا آخر عمر در گمنامی به سر برد، ولی او را به کتابخانه آستان قدس رضوی بازکرد تا ساعت‌ها در جوار حرم مطهر رضوی به مطالعه آثار گذشتگان بپردازد. وی در سال‌های متمادی اشعار قابل توجهی خلق کرد که همواره مورد استفاده ستایشگران قرار گرفته است. «گل‌های اشک»، «جلوه‌های رسالت»، «نغمه‌های ولایت»، «سفینه‌های نور» و «چکامه عشق» بخشی از آثار متعدد این خادم اهل بیت(ع) است.

شاعران آیینی در گفت‌وگو با قدس از شعر و شخصیت استاد سید رضا مؤید می گویند

مؤیّد به روح القدس

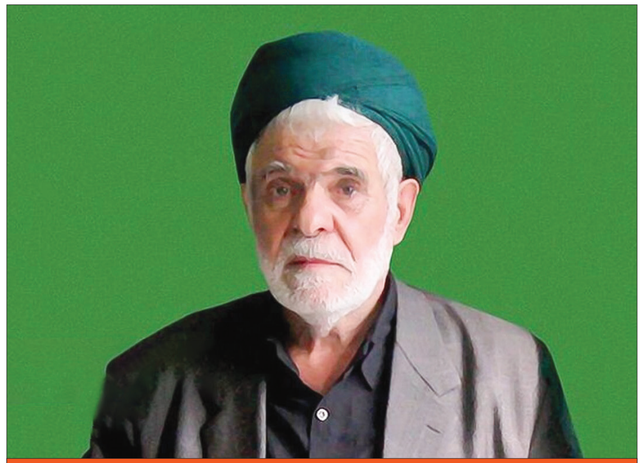

گزیده

رهبر معظم انقلاب در دیدار خود با جمعی از شاعران آیینی کشور فرمودند: «به برخی از موضوعات در شعرهای آیینی کم پرداخته می‌شود از جمله موضوع مربوط به مسائل انقلاب، مسائل جنگ و دفاع مقدس، البته در یک دوره‌ای خیلی خوب بود، همین آقای مؤید و همین آقای جنتی و بعضی دیگر شهدا را به مشهد می‌آوردند، شاید هم روزی یا هر چند روزی یک غزل می‌گفت و مداح‌ها این‌ها را می‌خواندند... الان جای این اشعار خالی است».

مهدیه قمری| شاعر خاطره‌ساز روزهای جنگ و انقلاب، جمعه‌شب از میان ما رفت.

شاعری که در مدح و منقبت اهل بیت(ع) و امام‌رضا(ع) این‌گونه می‌سرود:

بر آستان رضا روی التجا دارم
نظر گشا و ببین التجا کجا دارم
بر این مقام خدا داده افتخار کنم
که در حریم رضا رتبه گدا دارم
غبار درگه شمس الشموس عین شفاست
برای چاره هر درد، از این دوا دارم
ز صاحبان کرم نیست چشم اکرامم
امید مکرمت از حضرت رضا دارم
مرا چه بیم ضلالت ز کوره راه جهان؟
که از ولایت او نور رهنما دارم
قسم به تربت پاکش که کعبه دل‌هاست!
غلام اویم و در خدمتش وفا دارم
ز معصیت نگران به مهر او خرسند
چه حالتی است که در خوف و در رجا دارم؟
به مهر آل علی پرورید جان و تنم
عجب که مسمم و در قلب، کیمیا دارم
ز توس دل نتوانم گرفت و رفت ولی
به سر هوای تماشای کربلا دارم
ز دل نمی‌رود م یاد نینوای حسین
که روز و شب ز فراقش چو نی، نوا دارم
اگر نمردم و رفتم به آستان بوسش
از این زمانه به او باز شکوه‌ها دارم
به رستخیز، «مؤید»! چو از لحد خیزم
به دست، نامه و بر لب رضا دارم

سید رضا مؤید که دم‌ها، رباعیات و غزل‌هایش در دوشنبه‌ها و پنجشنبه‌های تشییع شهدا در مشهد در خاطره‌ها ماندگار شده است، از شعرای برجسته آیینی و انقلابی کشور بود. شعر معروف «خدا کند که بیایی» تنها یکی از آثار ماندگار او است و مجموعه اشعار او در طول سال‌ها، از «گل‌های اشک» تا «بهار جان- خزان» مجموعه‌های غنی از معارف ناب دینی بوده که در کالبد ادبیاتی معرفتی و در عین حال مردمی جلوه کرده‌اند.

سیدرضا مؤید فرزند سید محمد متخلص به «مؤید» سال ۱۳۲۱ هجری خورشیدی در مشهد در خانواده‌ای مذهبی و علاقه‌مند به امور دینی متولد شد و پس از تحصیلات ابتدایی به شغل آزاد روی آورد. مؤید با مطالعه آثار ادبی و دیوان‌های سایر شاعران از آغاز جوانی به سرودن اشعار به‌ویژه مدایح و مراثی مذهبی پرداخت و از شاعران نامور اهل بیت پیامبر عظیم‌الشأن اسلام(ص) به‌شمار می‌رفت.

ویژگی برجسته استاد مرحوم «حاج سیدرضا مؤید خراسانی» این بود که دعبل‌وار، شعر خود را در خدمت انقلاب و امام به کار گرفت و ابعاد انقلابی و سیستم‌ساز و مجاهدت‌آمیز معنویت ناب دینی را در اشعار شیرین خود به مردم نشان می‌داد.

از همین رو بود که رهبر معظم انقلاب نیز در دیدار خود با جمعی از شاعران آیینی کشور فرمودند: «به برخی از موضوعات در شعرهای آیینی کم پرداخته می‌شود از جمله موضوعات مربوط به مسائل انقلاب، مسائل جنگ و دفاع مقدس، البته در یک دوره‌ای خیلی خوب بود، همین آقای مؤید و همین آقای جنتی و بعضی دیگر شهدا را به مشهد می‌آوردند، شاید هم روزی یا هر چند روزی یک غزل می‌گفت و مداح‌ها این‌ها را می‌خواندند... الان جای این اشعار خالی است».

او همین‌طور ادامه داد: «ما تذکرات لازم را می‌دهیم اما متأسفانه برخی جوانان آنقدر در نزدیکی با نوگرایی هستند که اصل مطلب را در نوگرایی مضمونی خویش مسخ می‌کنند. حتی گاهی مثلاً مقام حضرت ابالفضل(ع) را از مقام امام حسین(ع) بالاتر می‌دانند. برخی جوانان تازه‌وارد به فضای ادبیات آیینی متأسفانه این‌گونه انحرافات در مدایح و مراثی اهل بیت(ع) را به نوعی نوگرایی می‌دانند و متأسفانه مخاطبان آنان هم اکنون بزرگ‌ترین و بهترین جاذبه شعر آیینی مشهد، انجمن شعر رضوی حرم مطهر امام رضا(ع) است؛ البته انجمن‌ها و محافل بسیار جذاب دیگری نیز توسط شاعران و مداحان اهل بیت(ع) در مشهد همواره به صورت سنتی برگزار می‌شود.

سیره ائمه اطهار و معصومین(ع) است و از منظری دیگر این دو از هم تفکیک‌ناپذیرند.

گاه برخی انحرافات هم در شعر آیینی و هم در عزاداری‌ها به وجود می‌آید. آیا وظیفه پیشکسوتان نیست تذکر داده و از آن جلوگیری کنند؟

گوش شنوا کو؟ ما تذکرات لازم را می‌دهیم اما متأسفانه برخی جوانان آنقدر در نزدیکی با نوگرایی هستند که اصل مطلب را در نوگرایی مضمونی خویش مسخ می‌کنند. حتی گاهی مثلاً مقام حضرت ابالفضل(ع) را از مقام امام حسین(ع) بالاتر می‌دانند. برخی جوانان تازه‌وارد به فضای ادبیات آیینی متأسفانه این‌گونه انحرافات در مدایح و مراثی اهل بیت(ع) را به نوعی نوگرایی می‌دانند و متأسفانه مخاطبان آنان می‌کنند.

آیا هیئت‌ها و محافل شعر آیینی می‌توانند مانند محافل شعر قدیم به

■ **قلم نرم و روان، اشعارش را ماندگار کرده بود**

رضا اسماعیلی، از شاعران آیینی که آثاری از جمله «سحرنامه»، «سمت روشن دریا»، «لهجه شرقی عشق» و «بر بال قنوتس» را سروده و چاپ کرده، درباره ویژگی‌های اشعار مرحوم استاد مؤید به قدس می‌گوید: مرحوم مؤید بیشتر به عنوان شاعر آیینی شهرت داشت، موضوع اصلی اشعارش مدح و منقبت خاندان اهل بیت(ع) بود. اسماعیلی با اشاره به اینکه مرحوم استاد مؤید در زمینه اشعار آیینی جدی و دغدغه‌مند بود، می‌افزاید: این شاعر آیینی به دلیل اینکه پیوندی با مردم داشت، اشعارش برای عموم مردم قابل فهم بود، او در اشعارش بیان نرم و لطیف داشت و محور اشعار خویش را مدح اهل بیت(ع) قرار می‌داد.

به گفته وی، اشعار مرحوم استاد مؤید توسط بسیاری از ذاکران مورد استفاده قرار می‌گرفت و آن‌ها در محافل و مراسم همزمان با مناسبت‌های مختلف از این اشعار استفاده می‌کردند.

این شاعر آیینی افزود: یک هنرمند به‌خصوص شاعر، پس از مرگ دنیوی شاید دوباره متولد می‌شود، زیرا شاعران معمولاً پس از مرگ بیشتر به جامعه معرفی می‌شوند، از این رو مخاطبان به شاعرانی که تازه با آن‌ها و آثارشان آشنا می‌شوند بیشتر علاقه‌مند شده و آثار آنان را مطالعه می‌کنند.

اسماعیلی به مسئولان فرهنگی نیز یک پیشنهاد مطرح می‌کند و می‌افزاید: یکی از راهکارهای معرفی شاعران به جامعه پس از درگذشت آن‌ها می‌تواند تجدید چاپ آثارشان یا چاپ آثاری باشد که هنوز به مرحله انتشار نرسیده است، از این رو می‌توان از شاگردان مرحوم استاد مؤید درخواست کرد آثار ایشان را برای چاپ در اختیار مسئولان فرهنگی قرار دهند.

به گفته وی، یکی از نقاط ضعف جامعه ما این است در زمان حیات هنرمندان و شاعران، قدرشناس آن‌ها نیستیم و پس از مرگ فرهنگتگان و شاعران برای معرفی آن‌ها تلاش می‌کنیم، برای رفع این نقطه ضعف باید در زمان حیات اندیشمندان ادبی و مفاخر حوزه شعر و فرهنگ در قالب تکریم آن‌ها، این افراد را بیشتر به جامعه معرفی کنیم.

■ **در مدح و مرثیه‌سرایی تخصص خاصی داشت**

استاد محمد نیک که عارض رضوی و عضو انجمن شعر رضوی است در گفت‌وگو با خبرنگار ما با اشاره به اینکه مرحوم استاد مؤید بیش از ۵سال در حوزه سرودن اشعار آیینی فعالیت داشت، می‌گوید: او خادم امام هشتم(ع) بود و طبع روانی داشت.

به گفته این شاعر رضوی، مرحوم استاد مؤید در سرودن اشعار آیینی استعداد بسیاری داشت و علاوه بر سرودن شعر، هیئت‌های عزاداری برگزار و در آنجا در وصف اهل بیت(ع) نوحه‌سرایی می‌کرد. استاد نیک با اشاره به اینکه تعداد شاعرانی که پیش و پس از انقلاب در وصف ائمه اطهار(ع) مدح می‌گفتند و مرثیه می‌سراییدند کمتر از انگشتان یک دست است، ادامه می‌دهد: مرحوم استاد مؤید تنها شاعر آیینی است که برای تک تک ۷۲ شهید اصحاب امام حسین(ع) شعر سرود و کتابی از این اشعار چاپ کرد.

مرحوم استاد مؤید علاوه بر اینکه شاعر و ذاکر اهل بیت(ع) بود، از جمله شاعرانی بود که در دیدار شاعران با رهبر معظم انقلاب همواره حضور داشت و برای ایشان از اشعارش می‌خواند.

استاد نیک درباره ویژگی شاخص مرحوم استاد مؤید می‌گوید: او اخلاص و ارادت بسیاری به اهل بیت(ع) داشت و از جمله بهترین و پرکارترین شاعران آیینی بود که علاوه بر مدح ائمه اطهار(ع)، برای تمام وقایع انقلاب اسلامی و دفاع مقدس نیز اشعار بسیاری سرود.

■ **علاقه شدید استاد مؤید به امام رضا(ع)**

استاد مصطفی محدثی خراسانی نیز از شاعران بنام شعر آیینی است. وی با اشاره به اینکه اشعار مرحوم استاد مؤید بسیار سالم و روان بود به‌طوری که افزون بر شاعرانه بودن زبانی ساده داشت، گفت: شعر مؤید می‌توانست نظر عامه مردم را به خوبجلب کند و کلام و بسیار تأثیرگذار بود.

مرحوم استاد مؤید علاوه بر اینکه از عاشقان و ذاکران اهل بیت(ع) بود به امام رضا(ع) نیز علاقه شدیدی داشت و عمری در خدمت فرهنگ رضوی بود.

به گفته استاد محدثی خراسانی، مرحوم استاد مؤید در زمان حیاتش این اقبال را داشت که از ذوق و استعدادش بهره گرفته شود و برای تکریم و معرفی او به جامعه کوتاهی نشده است.

وی گفت: یکی از دلایل قدرت شاعران مذهبی در مشهد این است بین شاعران رسمی خراسان همچون آقایان کمال، صاحبکار و قدسی و شاعران مذهبی مانند غفروزاده و مرحوم استاد مؤید دوستی و مودتی برقرار بود، آن‌ها جلساتی را برگزار می‌کردند که در ارتقای شعر آیینی مشهد و خراسان نقش بسیار مهمی ایفا کرد و این موضوع سبب شد شعر آیینی مشهد و خراسان نسبت به اشعار آیینی در نقاط مختلف کشور از سطح بالاتری برخوردار باشد، بنابراین مسئولان فرهنگ کشور باید این وحدت و همبستگی میان شاعران رسمی و آیینی را مدنظر قرار داده و در ادامه این مسیر تلاش کنند.

سبک زندگی

«رویداد ملی زندگی» در خدمت سبک زندگی انقلابی

حجت‌الاسلام عباسی اصل، دبیر رویداد ملی زندگی معتقد است این رویداد، یک اتفاق ملی است که برای هم‌افزایی و به اشتراک گذاشتن رهیافت‌ها و تولیدات در این حوزه استفاده می‌شود.

به گزارش خبرگزاری رسا، حجت‌الاسلام عباسی اصل، مدیر اندیشکده سبک زندگی و دبیر رویداد ملی زندگی با بیان اینکه سبک زندگی باید کارویژه قرن کنشگران اجتماعی باشد، گفت: رهبر معظم انقلاب همواره از اهداف مهم انقلاب اسلامی گفته‌اند و این اهداف را علت زنده ماندن انقلاب اسلامی و جمهوری اسلامی می‌دانند. ۱۰ سال پیش ایشان ساخت جامعه اسلامی و به دنبال آن، تمدن اسلامی را مهم‌ترین هدف انقلاب اسلامی برشمردند و سبک زندگی را شاهراه تحقق این اهداف دانستند و از تمام جوانان و نخبگان خواستند در این زمینه فکر کنند و سؤالات کلیدی این عرصه را پاسخ دهند. کارشناسان حوزه‌های اجتماعی بر این باور هستند امروز جنگ در عرصه سبک زندگی متمرکز شده و همه قدرت‌ها برای ماندگاری خود به دنبال طراحی و ترویج سبک زندگی خود هستند که در این بین، ما نیز باید هر چه سریع‌تر وارد این جنگ شده و سبک زندگی اسلامی ایرانی خود را از آسیب‌های این جنگ جهانی نجات دهیم؛ بنابراین با جرئت می‌توان گفت امروز سبک زندگی باید کارویژه کنشگران فرهنگی اجتماعی ما باشد.

■ **بیش از ۱۵۰ کنشگر سبک زندگی در دهمین سالگرد مطالبه رهبری دور هم جمع می‌شوند**

وی اضافه کرد: اکنون که ۱۰سال از این مطالبه می‌گذرد، جمعیت زیاد و نخبگان متعددی در این حوزه وجود کرده و اثرات قابل توجهی تولید کرده‌اند. رویداد ملی زندگی، اتفاقی ملی است که برای هم‌افزایی و تولیدات در این حوزه ایده‌پردازی می‌کند، گفت: در آسیب‌شناسی تولیدات و محصولات فرهنگی موجود در جامعه، به خوبی این مسئله درک می‌شود که کنشگران سبک زندگی در چرخه ایده‌یابی تا تولید و فروش دچار چالش‌های جدی هستند که در این رویداد با حضور کارشناسان ایده‌سازی و فروش قرار است به این چالش مهم پرداخته شود. این چالش به گزارش خبرگزاری رسا، در یکی از کارگاه‌های این رویداد به نام «چرخه ایده تا مصرف» بررسی می‌شود، همچنین حمایت نشدن از محصولات توسط دولت‌ها یکی از چالش‌های دیگری است که با محوریت تقویت روحیه مطالبه‌گری مطلوب و آشنایی با ظرفیت‌های قانونی در کارگاهی به نام «چرخه تهدید تا فرصت» مورد بررسی قرار می‌گیرد. بی‌شک انتقال تجربه یکی دیگر از برنامه‌های اصلی این رویداد است که به عنوان «من، ما، ایران اسلامی» به این مسئله پرداخته می‌شود.

■ **دریافت ایده‌های نو برای طراحی پایگاه‌های ترویج سبک زندگی اسلامی**

دبیر رویداد ملی زندگی یادآور شد: با ارزیابی‌های صورت گرفته، در حال حاضر بیش از ۲۱پایگاه ترویج سبک زندگی غربی در هر محله فعال است شامل خانه‌های بازی، آرایشگاه‌ها و ... که صاحبان آن‌ها خواسته یا ناخواسته در حال ترویج سبک زندگی غربی هستند، در حالی که پایگاه‌های ترویج سبک زندگی در هر محله بیش از انگشتان یک دست نیست مانند مساجد و مؤسسات خیریه؛ طبیعی است با این وضعیت، سبک زندگی غربی در حال ترویج در جامعه است. ما در این رویداد به دنبال ایده‌پردازی برای طراحی و اجرای پایگاه‌های ترویج سبک زندگی در جامعه هستیم که آن‌شاءالله خروجی آن ایده‌های مطلوب و عملیاتی برای این دغدغه اصلی اجتماعی خواهد بود.

■ **هر کنشگر سبک زندگی در این اسلامی به رویداد دعوت است**

وی ادامه داد: روشن و با صدای بلند می‌گویم علی با سبک زندگی غربی است، ازاین رو محل برگزاری آن، لانه جاسوسی سابق آمریکا در ایران است تا آن‌شاءالله همان‌طور که این مکان توسط جوانان انقلابی فتح شد و بر حاکمیت سیاسی آمریکا بر ایران خاتمه داد، بار دیگر شاهد باشیم جوانان انقلابی دور هم جمع شوند و با یک نقشه عملیاتی بر حاکمیت فرهنگی آمریکا در ایران خاتمه دهند.

حجت‌الاسلام عباسی اصل با بیان اینکه کمیته اجرایی این رویداد با دقت به دنبال شناسایی کنشگران سبک زندگی اسلامی در سراسر ایران بوده و پس از شناسایی و ارزیابی فعالیت‌ها، آن‌ها را دعوت کرده، گفت: از آنجایی که معتقدیم ارادت، سرزمین ظرفیت‌های بی‌پایان است و این احتمال را می‌دهیم که نتوانسته باشیم همه ظرفیت‌ها را شناسایی کنیم هر شخصیت حقیقی و حقوقی که در این حوزه تلاش کرده باشد، می‌تواند با ارسال کلمه «رویداد» به سامانه ۳۰۰۰۷۲۰۰۷۲ واژه رخ‌ترکه شناسایی، ارزیابی و دعوت شود.

نیم‌نگاه

روایت مرحوم مؤید از ماجرای سرودن شعر معروفش

یکی از اشعار معروف سیدرضا مؤید که بسیار هم سرزبان‌ها افتاده «دیدم همه جا بر در و دیوار حرمت/ جایی نوشته است گنبدکار اوست». این شعر ماجرای سرودن شعر را در گفت‌وگویی بیان کرده است.

به گزارش خبرگزاری فارس، در خصوص ماجرای سرودن این شعر گفته بود: «در حرم امام‌رضا(ع) وحی و الهامی به خاطرم رسید که با خط شعارش داشتم که این شعر را سرودم و بعداً به آن اضافه کردم تا تبدیل به یک غزل شد. این شعر را به این بیت شروع می‌کنم و ویژگی که در همین شعرهای مذهبی نیز نیم‌نگاهی به مسائل سیاسی و اجتماعی عصر خویش داشته است.

نباید انکار کرد شعر مذهبی سنتی ما تا حدود نیم قرن پیش، از اجتماع، انسان و مسائل او بریده و به مدح و منقبت بزرگان، آن هم به صورت تحلیل‌وار اختصاصی یافته بود که نتیجه‌اش هم ستایش‌های کلی و کلیشه‌ای معصومان برای انسان‌های عصر و بهره‌گیری از معارف دین و سیره و روش زندگی بزرگان، در این شعرها غایب بود. این گرایش تا همین اکنون هم کمابیش در شعر مذهبی ما دیده می‌شود.

اما در مقابل این گرایش، گروهی از شاعران هم بودند که با تأثیرگیری از آموزه‌های انقلابی متفکران و مصلحان دینی، به شعر مذهبی با رویکردی سیاسی و اجتماعی عنایت نشان دادند. این چیزی است که از چند سال پیش از پیروزی انقلاب اسلامی، در حلقه‌های شاعران مذهبی و در عین حال انقلابی و اهل مبارزه به روشنی هویدا است، به‌ویژه در شهر مشهد. یکی از شاعرانی که با این گرایش پای به میدان می‌گذارد، سید رضا مؤید است. تا جایی که من مطالعه کرده‌ام کمتر شعری از ایشان می‌توان یافت که از اشاره‌هایی به مسائل روز خالی باشد. او نه تنها در شعرهای عاشورایی که حتی در آثاری که به مناسبت اعیاد و جشن‌های ولادت سروده شده و کمتر وجوه سیاسی و اجتماعی دارد، از این مضامین و موضوعات غافل نیست، چنان‌که در این شعر به مناسبت سالگرد مبعث حضرت رسول اکرم(ص) می‌بینیم.

بعثت خاتم‌النبیین است

روز ناموس و غیرت و دین است
روز در هم شکستن بت‌هاست
روز سرکوبی شیاطین است

ملاحظه می‌کنید که شاعر به سبک اغلب شاعران مذهبی سرای قدیم ملائمتی گوید «ساقیا برخیز و بیاله بده که بعثت حضرت رسول رسید و گل‌ها و شکوفه‌ها باز شد و مرغان در چمن به نوا درآمدند» و از این قبیل سخنانی که در بسیاری از شعرهای مذهبی یکی دو قرن اخیر رایج بوده است. او حتی این عید را هم روز در هم شکستن بت‌ها و سرکوبی شیاطین می‌داند. جالب اینکه در نظر شاعر، وظیفه انسان مسلمان در این ایام نیز نه فقط نشاط و شادمانی است، بلکه

اندر این عید پاک اسلامی
آن مسلمان سزای تحسین است
که بکوشد علیه جهل و فساد
وآن ستمگر که دشمن دین است

نکته جالب دیگر این است تصویری هم که شاعر از حضرت پیامبر ترسیم می کند، یک شخصیت دست‌نیافتنی نیست که به‌قول جمال‌الدین اصفهانی شاعرهای از پر سرده باشد و بارگاهش قبه عرش و مسندش ورای افلاک باشد و هر آنچه سمت حدوث دارد، در نزد او خاشاک، نه، او کسی است که برای دفع ستم آمده و با تهدستان هم‌غذا می‌شود:

چون محمد برای دفع ستم
مرد شایسته‌ای به پا خیزد
با سپاه عدالت و تقوا
بهر پیکار اشقیا خیزد
با تهیدست هم‌غذا گردد
با ستمکار در غا خیزد

شاید ذکر است، سیدرضا مؤید در حالی در ۷۰سالگی از دنیا رفت که از ۱۷سالگی وارد دنیای سرودن شده بود. علاقه‌ای به شهرت و شاعر شدن نداشت و تا آخر عمر در گمنامی به سر برد، ولی او را به کتابخانه آستان قدس رضوی بازکرد تا ساعت‌ها در جوار حرم مطهر رضوی به مطالعه آثار گذشتگان بپردازد. وی در سال‌های متمادی اشعار قابل توجهی خلق کرد که همواره مورد استفاده ستایشگران قرار گرفته است. «گل‌های اشک»، «جلوه‌های رسالت»، «نغمه‌های ولایت»، «سفینه‌های نور» و «چکامه عشق» بخشی از آثار متعدد این خادم اهل بیت(ع) است.

آگهی فاقد سند رسمی

آگهی فاقد سند رسمی

آگهی فاقد سند رسمی

آگهی فاقد سند رسمی